

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΥΠΑΡΕΧΗΣ

ΔΕΝ είναι μια κολεκτιβιθή πολιτική, δεν είναι μια λέσχη καλλιτεχνική, δεν είναι ένα καλλιεργημένο στόρο, δεν είναι ένας καλλιτέχνης ξυπομένος και αξιοδάτερος, δεν είναι τίποτα... Περισσότερο από μια απλή... Δημιουργική στάση που διεκδικεί την τέχνη σαν ένα μαχαίρι που διαπερνά όλες τις καρδιές και όχι σαν ένα είδος πολυτελείας.

Είναι μια παραγωγή παραισθήσεων συναισθηματικών κι ονείρων θλιψμένων, ανακατωμένων με αγάπη και λόγο που κάνει να συνάπει η σπύρα από εκείνα τα πιροτεχνήματα που εκπέμπουν ένα μήνυμα στρατευμένο και δίμεο.

Είναι εγκεφαλικός δυναμίτης ενάντια στις νεκρές συνειδήσεις, μια απόπειρα ενάντια στη δυσοίωνη παθητικότητα του στόμου... Είναι ένα μέσο του πογκόριμου αγάντα, ένα όπλο επικοινωνίας και απελευθέρωσης, ένα όπλο που λέγεται δημιουργικότητα.

Είναι το άνοιγμα των αισθήσεών σου, είναι η προσπάθεια να κατανοήσεις... Οι διεξοδοι οδηγούν στο θάνατο, δεν υπάρχει κουλτόσρα λαϊκή, η τέχνη πέθανε... Είναι ένα είδος πολυτελείας... Να χυμίζουμε στους δρόμους, να αφήσουμε πίσω τα σπίτια με τις φεύγες κι άχρηστες πλεοράσεις τους... Και να αρνηθούμε να κοιμηθούμε όσο υπάρχει ένας κόρος για να αλλάξουμε...

LUSMORE PRODUCTIONS

"Η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική τύπο των οικτων, δύο και των κειμένων είναι απολύτως ΕΛΕΥΘΕΡΗ. Χωρίς να δημιουργούνται οικονομικές διεκδικήσεις, με μόνη τη διάθεση να λάβουμε ένα αντύριφο από τη δημοσίευση που αναπαρήγατε. Για επικοινωνία: Lusmore Productions/ Apdo. 226/ 07080 - Palma de Mallorca/ Espanya".

Ευρώπη:

Δημιουργική Σύλλογη

1/1 ΤΟ ΤΟΥΣΤΟΥ

To ónoma
tou oneírou mou

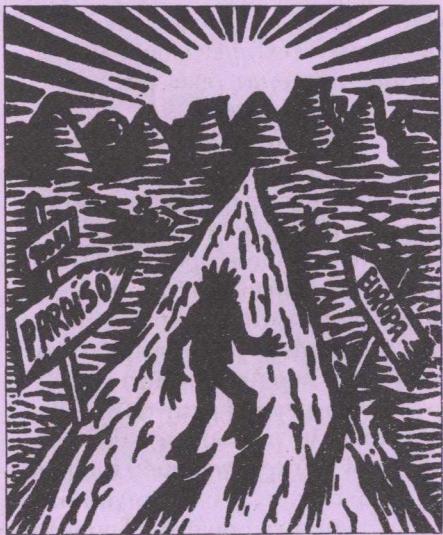
Ο Lusmore ξεκίνησε την εκδοτική του παρέμβαση το 1992 στην Πάλμας της Μαγιόρκας. Μέχρι τώρα έχουν εκδοθεί τουλάχιστον οχτώ μπροσούρες, πλήθος αιώνιων κάρτες, αφίσες κλπ κάνοντας τον Lusmore γνωστό -μέσω ελευθεριακών εκδόσεων- σε όλον τον κόσμο. Η εφημερίδα «ΆΛΦΑ» που και' επανάληψη έχει δημοσιεύσει οκίτσα του, παρουσιάζει τη μπροσούρα αυτή φροντίζοντας η αισθητική της να μην απέχει από αυτήν της πρωτότυπης έκδοσης. Τα -όπουα- ένσοδα θα διατεθούν για την οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας καθώς και για μελλοντικές ανάλογες εκδόσεις.

Μετάφραση - απόδοση: N.N.

Πρόλογος και γενική επιμέλεια: K.T.

Κείμενο: Andoni

Σκίτσα: Lusmore

Η οιδικάτα της πολιτικής υμογένεως ποίησης είχε προαγγελθεί: Λευκή Βίβλος, Συνθήκη Μάαστριχτ, πακέτα Ντελόρ - τα όργανα θεσμικής εγκαθίδρυσής της.

Κατανάλωση κατά το βορειοαμερικανικό πρότυπο, κουλτούρα κατά τον καταναλωτικό ορυμαγδό, καθημερινότητα κατά το πολιτισμικό εγδιάμεσο.

Τα παντοδύναμα Μαζικά Μέσα τώρα σε νέα επεισόδια: στο ρόλο του αγγελιοφόρου της ευδαιμονικής ζωφερότητας, στο ρόλο του προασπιστή της ευαγγελικής ανηθικότητας, στο ρόλο του αγωγιάτη της μεσοιανικής τάξης τους.

Συνθήκη Σένγκεν: ρήτρα πολιτειακής ρύθμισης σ' ένα κράτος που τα σύνορά του πέφτουν για να ορθωθεί το τείχος που μας ενώνει: το τείχος της Ενωμένης Ευρώπης.

Συνθήκη Σένγκεν κι ο εχθρός έχει όνομα: είναι ο “άλλος”, ο διαφορετικός. Ο “άλλος” που απειλεί κεκτημένα δικά μας, που εποφθαλμιά προνόμια δικά μας, που ορέγεται δικαιώματα δικά μας.

Όμως αυτός ο “άλλος” έχει όνομα: είναι ο αλβανός -πρώην βορειοηπειρώτης αδελφός μας-, είναι ο κυνηγημένος πολιτικός πρόσφυγας απ' την Τουρκία και το Κουρδιστάν, είναι όλοι οι εκείνοι οι αυτοεξόριστοι των δικτατοριών της Μαύρης Ηπείρου, είναι όλοι οι οικονομικοί πρόσφυγες απ' τη νοτιοανατολική Ασία, είναι οι τσιγγάνοι χωρίς πατρίδα, είναι τέλος οι χωρίς διέξοδο μητροπολιτάνοι, οι γνωστοί -άγνωστοι εσωτερικοί μετανάστες.

Για το καλό μας το στένεμα των νομικών καλούπιών, ο στραγγαλισμός της βιασμένης -ήδη- ελευθερίας, η περιχαράκωση του “άλλου”. Στα στενά όρια της δημοκρατίας δεν υπάρχει χώρος για τον ξένο, τον παρία, τον παρείσακτο.

Ε κεί όπου οι επαναστατικοί αγώνες παραγράφονται απ' τις τοπικές Ιστορίες -ως προϊόντα λήξαντα-, εκεί όπου η προσωπική εξεγερτική δημιουργία έχει κατανήσει, προ πολλού, Τέχνη -και μάλιστα μαζική-, εκεί όπου η αγωνία για επιβίωση γίνεται “πράσινο”

Συνέχεια στην προτελευταία σελίδα

ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΡΜΟ ΔΕΝΤΡΟΥ

Πολλοί περνάν τα σύνορα από τα βουνά.

**Αυτός, με έναν κορμό διασχίζει
το πέλαγος...**

Από εκεί μέσα φαίνονται
τα συρματοπλέγματα,
απλωμένα γύρω από το όνειρο
της άλλης ακτής.
(Πόσα μπορούν να
αντιληφθούν
η λαχτάρα και ο
ενθουσιασμός;) Ευρώπη:
το όνομα του ονείρου μου.

Στο νεκροτάφειό των πλοίων, τα
κουπιά χτυπάνε πάνω σε
κρυμμένα κορμιά,
με τα χτυπήματά τους
τους ξεσκύζουν τα χείλια. Είναι
μια προειδοποίηση των
ναυαγίων, των

νεκρών που τα ονόματά τους θα
μείνουν για πάντα άγνωστα.

“Πρόσεχε φίλε,
κρύψου γρήγορα. Ήδη
κάποιος σε κοιτάζει. Τα σύνορα
βρίσκονται στη ματιά
του κάθε περίεργου. Τρέξε,
θάψε τη σκιά σου
μέσα στη γη!”

Η εξουσία μίλησε:
Είσαι παρείσακτος, τι θέλεις
εδώ; Και με
προσδιόρισε: ο διαφορετικός,
αυτία για υποψίες
κάθε είδους. Είμαι ο
άνθρωπος που τόσο συχνά
συναντώ στους δρόμους,
κολλημένός στον τοίχο, μόνος,
στριμωγμένος, σπρωγμένος
στα άκρα. Το μίσος
με επέλεξε για στόχο,
τώρα πια δεν είμαι παρά
το υπόλοιπο
στη διαίρεση.

Προφέραν εν χορώ
την οριστική καταδίκη:
"Εκτός νόμου", όπως κάθε πι
που η εξουσία θεωρεί
ξένο. Η ποινή
ήταν γραπτή: "Δεν έχεις
δικαιώματα, ο νόμος είμαστε
εμείς." Για να
στερεώσουν τις
κατηγορίες τους, υψώσαν
ένα πύργο από χαρτιά
που δεν μπορώ να τα διαβάσω.

ALUSMOREA

Συνάω για να δω την
επανάληψη αυτού
που μου συμβαίνει:
ένα κουβάρι από
ματωμένα κορμιά: σάρκινο
εμπόρευμα στοιβαγμένο,
που “περιμένει”
να εξαχθεί. Εκεί που
η σιωπή είναι νόμος,
οι εκτός νόμου πεθαίνουν.

Η ζωή για τους κυνηγημένους
δεν έχει διαλείμματα:
ξεφεύγεις από κάπου
για να φτάσεις εκεί
από όπου πρέπει πάλι να
δραπετεύσεις.

Η τροχιά του φόβου με
οδηγεί σε εκείνον
που από τα ουράνια
παρακολουθεί τα αβέβαια
βήματά μου,
περιμένοντας το
εύκολο κέρδος. Οι
προσφορές του έχουν
τη μπόχα της απάτης.

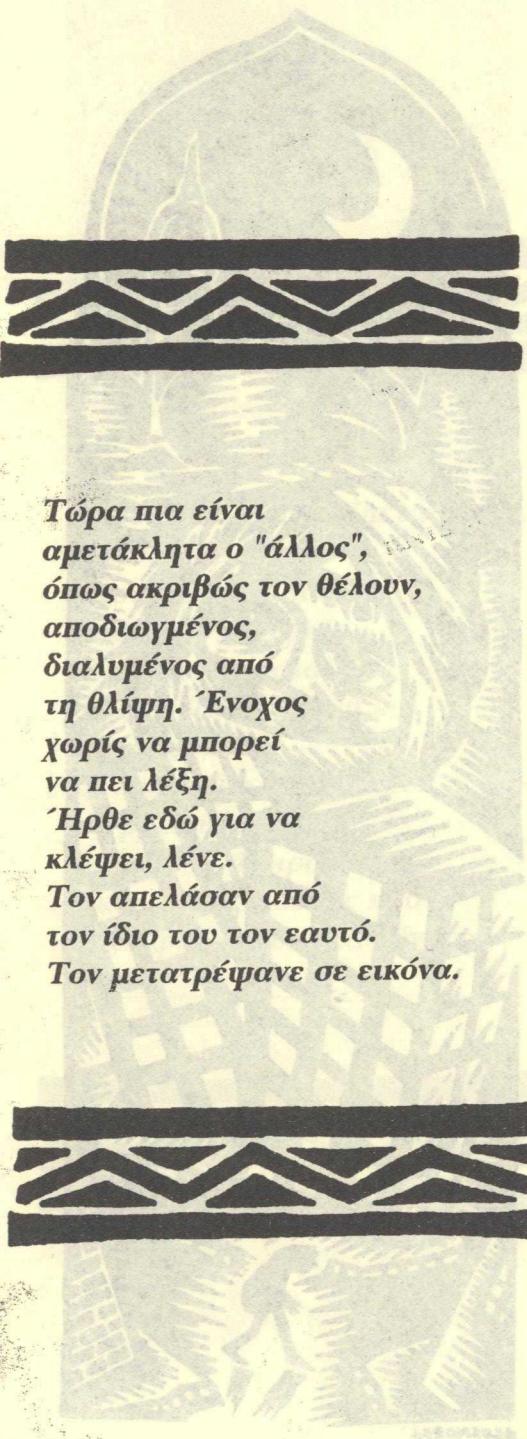

Η σύγχυση μετατρέπεται
σε ένα λαβύρινθο
βασανιστικό και
βαθύ που αντηχεί:
"δεν είσαι τίποτα"....
Ταξιδεύω σε εκείνη και
προσπαθώ να
ξαναφτιάξω ένα όνειρο:
να βρεθούμε.
Μέσα στο όνειρο
ακούω τους πόθους που
τους φυλακίζουν τα σύνορα.

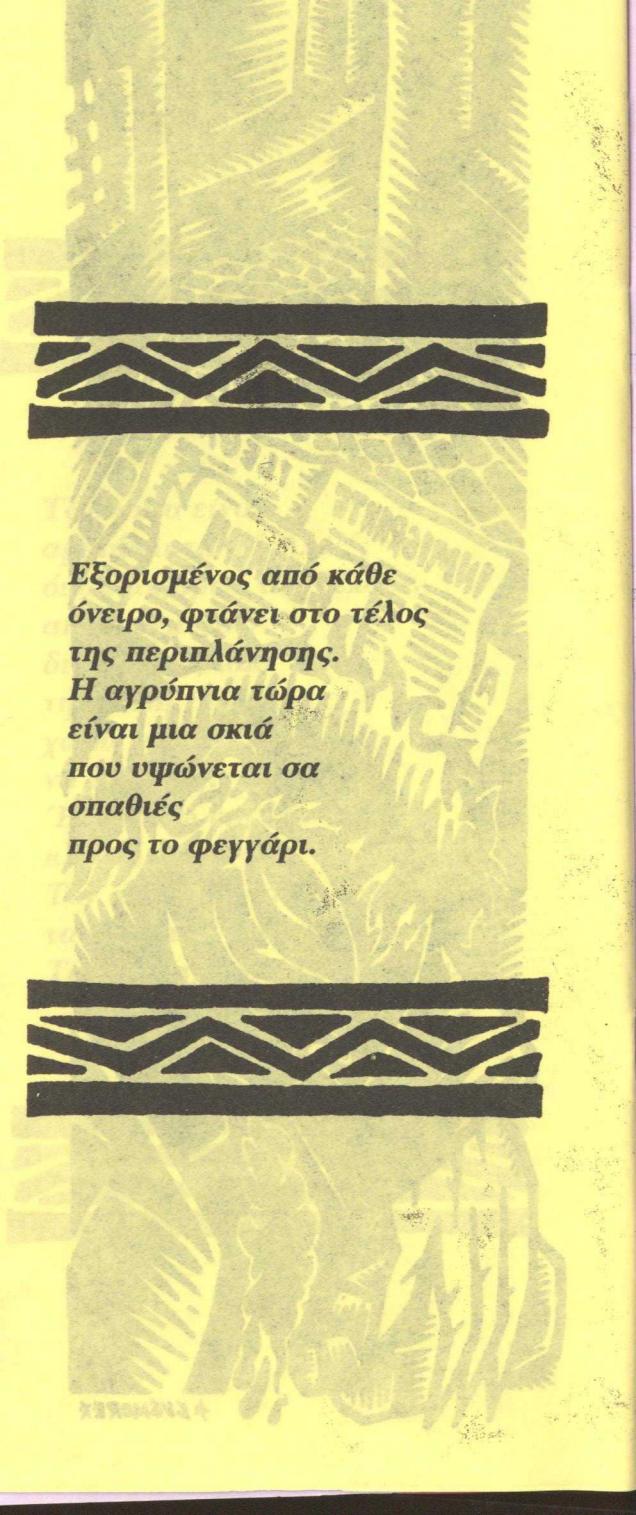

ALUSMOREA

*Τώρα πα είναι
αμετάκλητα ο "άλλος",
όπως ακριβώς τον θέλουν,
αποδιωγμένος,
διαλυμένος από
τη θλίψη. Ένοχος
χωρίς να μπορεί
να πει λέξη.
Ήρθε εδώ για να
κλέψει, λένε.
Τον απελάσαν από
τον ίδιο τον τον εαυτό.
Τον μετατρέψανε σε εικόνα.*

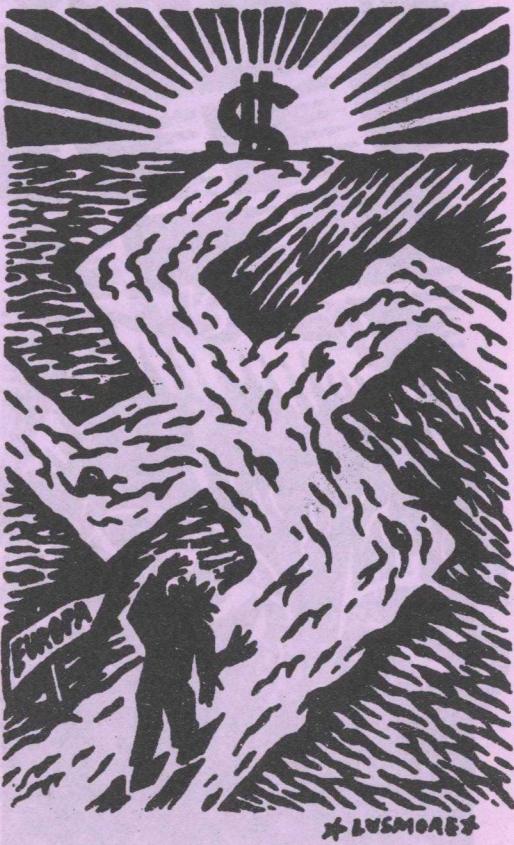

Εξορισμένος από κάθε
όνειρο, φτάνει στο τέλος
της περιπλάνησης.
Η αγρύπνια τώρα
είναι μια σκιά
που υψώνεται σα
σπαθιές
προς το φεγγάρι.

απορρυπαντικό και συνορομή στην Greenpeace.

Η εποχή του μεταμοντέρνου αντικαθίσταται -ή μάλλον μετεξέλισσεται δαρβινικά- στην εποχή της εικονικής πραγματικότητας, στην εποχή του "ψευδό-". Μια εποχή εξίσου υπαρκτή με τον ψευδο-στρατό, το ψευδο-κοινοβούλιο, τα ψευδο-σύνορα του ψευδο-κράτους του Ντενκτάς: δεν μας αρέσουν, αλλά είναι εκεί.

Φοβόμαστε και μισούμε τους Δαναούς. Τους Δαναούς του συνδικάτου οικοδόμων όταν κάνουν εφόδους στα γιαπά προς άγραν "λαθρεργατών", για παράδειγμα. Και συνάμα αφουγκραζόμαστε:

- τους αγρότες να υποχρεώνονται στο ξεπάτωμα των αμπελιών προς εμφύτευση αβοκάντο.
- τους συνταξιούχους ξεγραμμένους, κοινωνικά απόβλητους από ένα κράτος που δεν τους χρειάζεται πα.
- τους φοιτητές στο στρατωνισμό των αμφιθεάτρων και των επ' αμοιβή συγγραμμάτων.
- τους μαθητές, ομήρους με αναστολή σε μια "υποχρεωτική παιδεία" που ξεψυχά ως τέτοια.
- τους φαντάρους ντοπαρισμένους στην παραμύθια του έθνους να αγνοούν τον ένδοθεν εχθρό, βαμμένο ανεξίτηλα απ' τα χρώματα της ευρωπαϊκής σημαίας του υπερέθνους-κράτους.
- τους ανέργους στο Λαύριο, στο Μαντούδι, στην Κοζάνη, στην Καβάλα που μαθαίνουν να ζουν στην υποταγή και την αυτοκαταστροφή.

Ο"ξένος" δεν έχει ιδιαίτερο χρώμα, δεν έχει ιδιαίτερη εθνικότητα, δεν έχει ιδιαίτερο παρόν. Ένα παρελθόν μόνο έχει, από τόπους ποι οικείους, από ανθρώπους πιο γνώριμους, από την αισθηση της εστίας.

Και ενίστε από ένα παρελθόν που κρυφοκοιτάζει και εμπνέεται από το αύριο της επερχόμενης κοινωνίας. Ένα αύριο, μακρινό όσο ποτέ άλλοτε, για όλους εμάς τους νοσταλγούς του μέλλοντος...

Ξέρουνε ότι είμαστε εχθροί τους.

Ξέρουμε ότι είναι εχθροί μας.

Ο πόλεμος έχει κηρυχθεί -έτοι απλά.